ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଛିଆଶିତମ

ପାନିଅମ୍‌ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା: ଅନ୍ତିମ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ପ୍ରକାଶନ

Jeff Pippenger
2024-04-16

ପାନିଅମ୍‌ରେ, ଯାହା କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପି ଥିଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତ୍ରୟୋଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ସେହି ଇତିହାସ ଯେଉଁଠାରେ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗଦ୍ୱୟ ସାତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅଷ୍ଟମ ହେବାର ଗୁଢ଼ତତ୍ତ୍ୱକୁ ପୂରଣ କରେ, ଯାହା ସେହି ଇତିହାସ ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଅଙ୍କିତ ହୁଏ, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନର ଇତିହାସରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ଜନମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛି, ଯେ ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ନରକର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ବାନ୍ଧିବ, ସେହି ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଖୋଲିବ, ସେହି ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ। ମାଥିଉ 16:18, 19.

୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ସେହି ପ୍ରବଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଗଲା, ସେହି ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଅବଧି, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ନ ରବିବାର-ନିୟମରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଅବଧିର ସର୍ବଶେଷ ଅଂଶ, ଏହି ଅବଧିର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଅଂଶକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ। ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ "ସାତଥର"କୁ ଆବିଷ୍କାର କଲେ, ଯେପରି ରାଜା ଯୋଶିୟଙ୍କ ଦିନମାନରେ ଏହା ପାଇଯାଇଥିଲା। ପରେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ଛିଟିଛାଟି ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଦେଇଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପରିପୂରଣରେ ସେହି ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା ଏବଂ ସେହି ଐତିହାସିକ ଯୁଗର ଏକ ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହେଲା। ସମାନ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହିତ, ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର "ବିତର୍କ" ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା—"ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ବୋଲିଥିବା ପଦ୍ଧତି, ଯାହା ପରବର୍ଷାର ପଦ୍ଧତି, ତାହାଙ୍କ ବିପରୀତରେ ସେହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପଦ୍ଧତି ସହ, ଯାହା 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କ୍ରମେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଆସୁଥିଲା।

ଯୀଶୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ" ଦେବେ; ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ, ସେ ସେହି ଯଥାର୍ଥ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ହାକର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିବା, ସ୍ଥାପିତ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି।

> "ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ମିଳନରେ ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ଧର୍ମର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଚାଲନ୍ତି। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ମାର୍ଗକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରି ନିଜମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଅବମାନିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ସୀମାକୁ ନିକଟତର ହୁଅନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞ। ବହୁତ ବଢ଼ିଯାଏ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନେ ଅସୀମ ମୂଲ୍ୟବାନ; କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହ ଏକତାରେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋଭନ ଓ ସୁନ୍ଦର। ସେମାନେ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦେଖନ୍ତି। ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ। ଅବତାରତ୍ୱର ଶିକ୍ଷା। ଏକ କୋମଳ ଦୀପ୍ତିରେ ଆବୃତ ହୁଏ। ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ହିଁ ସେହି ଚାବି, ଯାହା ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟକୁ ଖୋଲିଦେଏ ଏବଂ ସମସ୍ତ

କଠିନତାର ସମାଧାନ କରେ। ଯେମାନେ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଭକ୍ତିର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ କ୍ରୁଶକୁ ଉଠାଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ କୌଣସି ସଂକୋଚ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକକୁ ଦେଖିବେ।" The Southern Watchman, April 4, 1905.

ଯେମାନେ ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ସେମାନେ ହେଲେ ସେମାନେ ଯେମାନେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଆସିଥିବା ଲାଓଡିକୀୟ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୦୨୩ ର ଜୁଲାଇ ମାସଠାରୁ ପୁନରାବୃତ ହେଉଛି। ୧୮୫୬ ରେ ଆସିଥିବା ଲାଓଡିକୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା "ସାତ ଥର" ବିଷୟରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଲାଓଡିକୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ହୁଏ, କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ "ସତ୍ୟ," ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେହି "ଚାବି" ଯାହା ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରେ।

ଏବଂ ଫିଲାଦେଲଫିଆରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯିଏ ପବିତ୍ର, ଯିଏ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଚାବି ଅଛି, ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତି ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ କେହି ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ; ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଛି: ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ରଖିଛି, ଏବଂ କେହି ତାହା ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ: କାରଣ ତୁମର ଶକ୍ତି ଅଳ୍ପ, ତଥାପି ତୁମେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛ, ଏବଂ ମୋର ନାମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:7–8।

"ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି"ର ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି ସେହି ଚାବି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ"ରେ ଘଟୁଥିବା ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। ଏକ "ଦ୍ୱାର" ହେଉଛି ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ।

ଯାକୋବ ନିଜ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗି ଉଠି କହିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ, ପ୍ରଭୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି; ଆଉ ମୁଁ ତାହା ଜାଣି ନଥିଲି। ଏବଂ ସେ ଭୀତ ହେଲେ, ଓ କହିଲେ, ଏହି ସ୍ଥାନ କିପରି ଭୟାନକ! ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହା ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର। ଆଦିପୁସ୍ତକ 28:16, 17.

ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକରେ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ଧାର୍ମିକ ସଂଘର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ଗ୍ରୀସର ଧର୍ମର ଭ୍ରାନ୍ତି ନରକର ଦ୍ୱାର ଅଟେ, ତଥା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ Laodicean Adventism ର ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଏକ ଦ୍ୱାର ଅଟେ। Laodicean Adventist ଦ୍ୱାରଟି ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେଉଁଠାରେ Habakkuk ର ବିବାଦ ପୂରଣ ହୁଏ।

ସେହି ଦିନରେ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ପାଇଁ ଗୌରବର ମୁକୁଟ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର କିରୀଟ ହେବେ; ଏବଂ ଯିଏ ନ୍ୟାୟାସନରେ ବସି ନ୍ୟାୟ କରେ, ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟର ଆତ୍ମା ହେବେ, ଓ ଯେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଦ୍ୱାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ହେବେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଓ ମଦ୍ୟ ପାନ ଦ୍ୱାରା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି; ଯାଜକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ମଦ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ମଦ୍ୟ ପାନ ଦ୍ୱାରା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଦର୍ଶନରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ନ୍ୟାୟବିଚାରରେ ଟଳମଳ କରନ୍ତି। କାରଣ ସମସ୍ତ ମେଜ ବାନ୍ତି ଓ ମଳିନତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ଶୁଚି ନାହିଁ। ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ବୁଝାଇବେ? ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ଛୁଟିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ତନରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କି? କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ। କାରଣ ସେ ତତଲା ଓଠରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କହିବେ; ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ କହିଥିଲେ, "ଏହାହିଁ ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଳାନ୍ତକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ସତେଜତା"; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ; ଯେପରି ସେମାନେ ଯାଇ ପଛକୁ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଭଙ୍ଗ ହେଉନ୍ତୁ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଓ ଧରାଯାଆନ୍ତୁ। ଏହେତୁ, ହେ ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ

ଯିରୂଶାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଛ, ତୁମେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। ଯିଶାୟ 28:5-14

ରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି।

"ବଚନରେ ଏମିତି କିଛି ସତ୍ୟ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁର ଶିରାମାନଙ୍କ ପରି ପୃଷ୍ଠଭାଗର ତଳେ ଲୁଚିତ ଅଛି। ଯେପରି ଜଣେ ଖଣିକ ସୁନା ଓ ରୂପାର ସନ୍ଧାନରେ ଖୋଜ କରେ, ସେପରି ସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଲେ ଏହି ଲୁଚିତ ଧନ ଆବିଷ୍କୃତ ହୁଏ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ସେହି ବଚନରେ ନିଜେ ରହିଛି। ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ସେହି ଚାବି, ଯାହା ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନର ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଅର୍ଥ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ ମନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୁଏ।"

"ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ହେଉଛି ମହାନ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ। ଏହା ଆଦମଙ୍କ ପୁଅଝିଅମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମଗ୍ର ଇଚ୍ଛାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। ଏହା ଜୀବନର ନିୟମ, ଯାହା ଆମକୁ ସେହି ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ଶିଖାଏ, ଯାହା ଆଗାମୀ ଜୀବନ ପାଇଁ ଆମେ ଗଠନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବୋଧଗମ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ପାରମ୍ପରିକତାର ଧୂସର ଆଲୋକର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଯେପରି ଆମେ ଭାବିପାରୁ ଯେ ମଧ୍ୟାହ୍ନର ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜର ଗୌରବ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର କ୍ଷୀଣ ମଶାଲ ଆଲୋକର ଆବଶ୍ୟକତା ରଖେ, ସେପରି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଭାବିବା ଯାଏ। ଯାଜକ ଓ ଧର୍ମସେବକଙ୍କ ଉକ୍ତିମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ। ଯେମାନେ ଦିବ୍ୟ ଓରାକଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଲୋକ ପାଇବେ। ବାଇବେଲରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି। ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷା ବୋଧଗମ୍ୟ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷା ଆମ ପାଖରେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ବଚନ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ। ବଚନରେ ଉଦ୍ଧାରର ବିଜ୍ଞାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କହୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର।" Testimonies, volume 8, 157.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶେଷକାଳୀନ କଳିସିଆକୁ ଯେ ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯେପରି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥିଲା, ସେହି ସମାନ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି।

"ପେତ୍ର ଯେ ସତ୍ୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟ ହେଉଛି ମଣ୍ଡଳୀର ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି; ଏବଂ ଯୀଶୁ ଏବେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀ-ସମୁଦାୟଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କଲେ। ସେ କହିଲେ, 'ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା ବାନ୍ଧିବ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ବନ୍ଧାଯିବ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା ଖୋଲିବ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ।'"

"'ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ' ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବାକ୍ୟ। ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କର, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ସମ୍ମିଳିତ। ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଖୋଲିବା ଓ ବନ୍ଦ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି। ସେମାନେ ସେହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ଯାହାର ଆଧାରରେ ମଣିଷମାନେ ଗ୍ରହୀତ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହିପରି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଜୀବନ ପାଇଁ ଜୀବନର ସୁଗନ୍ଧ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁର ସୁଗନ୍ଧ ସ୍ୱରୂପ। ସେମାନଙ୍କର ମିଶନ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପରିଣାମର ଭାରରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ।" The Desire of Ages, 413.

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରଖାଯାଇବା ବେଳେ, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଶକ୍ତି, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ। ସମ୍ଭବତଃ ସବୁଠାରୁ ସରଳ, ଏବଂ ସମ୍ଭବତଃ ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର ଏହା ଯେ, ସତ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ।

"ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗଭୀର ଅପକର୍ମ ହେଲା, ଭାଇମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବା। ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା-ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଏପରି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ କିପରି ସମନ୍ୱୟ କରାଯିବ, ସେ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। 'ଯଦି ତୁମର ଭାଇ ତୁମ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧ କରେ,' ଉଦ୍ଧାରକ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, 'ତେବେ ତୁମେ ଯାଇ ତୁମେ ଓ

> ସେ ଏକାନ୍ତରେ ତାହାର ଦୋଷ ତାହାକୁ କହ; ଯଦି ସେ ତୁମ କଥା ଶୁଣେ, ତେବେ ତୁମେ ତୁମ ଭାଇକୁ ପୁନର୍ଲାଭ କଲା। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ ସହିତ ଆଉ ଜଣେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ନେଇଯାଅ, ଯେପରିକି ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେଉ। ଆଉ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ତେବେ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ କହ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଚର୍ଚ୍ଚର କଥା ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେ ତୁମ ପାଇଁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ମଣିଷ ଓ କରଗ୍ରାହକ ପରି ହେଉ। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ବାନ୍ଧିବ, ସେସବୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଖୋଲିବ, ସେସବୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ।' ମାଥିଉ 18:15–18।" Apostles, 304.

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ, ସେହି କାଳଖଣ୍ଡର କମ୍ ସେ କମ୍ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ସମୟରେ ତେଲ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯାଏ—ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣରେ ରଖି, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର ସଭାର ଭୌଗୋଳିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେହି ବିନ୍ଦୁର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ ମୋହରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ସେହି ସତ୍ୟ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀର ଭୌଗୋଳିକତାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ତଥା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ୍ୟରେ ପାନିୟମ୍ ଯୁଦ୍ଧର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ସମ୍ଭବତଃ ଏହି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଭୌଗୋଳିକ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିବା କିଛିଟା ଅନୁଚିତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ପଦଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି, କାରଣ ଏକ୍ସେଟର ଏବଂ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ—ଉଭୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଅଂଶ ଭାବେ ଭୌଗୋଳିକତା ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଭୌଗୋଳିକ ପରିସରର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଶେଷ ଦିନରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥିତ ଭାବେ ପାଆନ୍ତି। ତା'ପରେ ସେ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି।

> ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ବାନ୍ଧିବ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଖୋଲିବ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ। ତାହାପରେ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି କାହାକୁ ମଧ୍ୟ କହିବେ ନାହିଁ। ସେହି ସମୟରୁ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନେ, ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଅନେକ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ହତ୍ୟା କରାଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ। ତେବେ ପିତର ତାଙ୍କୁ ଅଲଗାକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ କଦାପି ନ ହେଉ; ଏହା କୌଣସିପରି ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଘଟିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଫେରି ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଶୟତାନ, ମୋର ପଛକୁ ହଟ; ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ବାଧାସ୍ୱରୂପ; କାରଣ ତୁମର ମନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଛି। ମାଥିଉ 16:19–23।

"Exeter" ଶବ୍ଦଟି ଇଂଲଣ୍ଡର Devon ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ସହରର ନାମ। ଏହାର ଶବ୍ଦୋତ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇଂରାଜୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇପାରେ, ସେଠାରେ ଏହା "Exanceaster" କିମ୍ବା "Execestre" ଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲା। ଏହି ନାମଟି ପ୍ରାଚୀନ ଇଂରାଜୀର "Exe" (ଯାହା Exe ନଦୀଙ୍କୁ ସୂଚାଏ, ଯାହାର ଉପରେ ସହରଟି ଅବସ୍ଥିତ) ଏବଂ "ceaster" (ଅର୍ଥାତ୍ "ରୋମୀୟ ଦୁର୍ଗ" କିମ୍ବା "ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ସହର") ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ମନେ କରାଯାଏ। ତେଣୁ, "Exeter" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "Exe ନଦୀ ଉପରେ ଥିବା ଦୁର୍ଗ," କିମ୍ବା "Exe ନଦୀ ପାଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ସହର।" Millerite ଇତିହାସରେ Midnight Cry ର ଆଗମନ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭୌଗୋଳିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଜଳ ଥିଲା, ଯାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁକୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସେନାବାହିନୀକୁ ଉତ୍ଥିତ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ବିଷୟରେ Sister White ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ତାହା "tidal wave" ପରି ଗଲା। ଏକ tidal wave କେବଳ ନଦୀର ପାଣି ନୁହେଁ; ଏହା ଏମିତି ଜଳ, ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀଭାବେ ସଶକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ।

ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାର ପୂରଣ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁହର ଲଗାଇବାର ସମୟର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣାଯିବ, ସେମାନେ ମୁହର ଲଗାଇବାର ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିବା ପଥଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବେ, ଏବଂ ସେପରି ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ । ଏକ ଦୂତ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଅବତରଣ କରିବେ, ଯାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭ ଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯିବ, ଏବଂ ଏହା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ସହିତ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବ। ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ହେବ, ଯାହାକୁ ପିତର ଏପରି ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଦୈବୀୟ ପ୍ରତୀକ ପରାବତର ଆକାରରେ ଅବତରିତ ହେବାବେଳେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧-ର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଏଥିରେ ଏହି ବୁଝାମଣା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ହେବ ଯେ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୈବୀୟ ପୁତ୍ର, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ, ଯୀଶୁ ନିଜ ଦୈବୀୟ ସତ୍ତାର ଉପରେ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ଦେହକୁ ଧାରଣ କରିଥିବାରୁ, ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ପରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଏକ୍ସେଟର୍ ଶିବିର-ସଭାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଥିଲେ, କାରଣ ସେହି ଶିବିର-ସଭାରେ ୱାଟରଟାଉନ୍‌ରୁ ଆସିଥିବା ଗୋଟିଏ ଦଳ ଦ୍ୱାରା ଏକ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେମାନେ ସାମୁଏଲ୍ ସ୍ନୋଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ "ମିଡନାଇଟ୍ କ୍ରାଇ"ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏମିତି ଜାଲିଆତି ସଭାଗୁଡ଼ିକ ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଏତେ ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଭାବୋଦ୍ରିକ୍ତ ଥିଲା ଯେ, ସ୍ନୋଙ୍କ ସଭାମାନଙ୍କର ନେତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଶାନ୍ତ ହେବାକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ। ସେହି ଶିବିର-ସଭାରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଉଭୟେ ଜଳ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଜାଲିଆତି, ଏବଂ ତେଲବିହୀନ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଏକ୍ସେଟର୍ ତମ୍ବୁରେ ଥିବା ଦଳଟି ସେହି ସେନା ଥିଲା ଯେହିଁ ସହର ଥିଲା, ଏବଂ ସେହିଟି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ମୃତ ଶୁଖିଲା ହାଡ଼ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ, ଯେମାନେ "ମିଡନାଇଟ୍ କ୍ରାଇ"ର ସନ୍ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରୂପେ ଉଠାଯାଆନ୍ତି।

ସେହି ଇତିହାସରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ, ପେତର ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ତୋତେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ମୋର ପିତା।" ପରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଶ ବିଷୟରେ ଜଣାଇଲେ, ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରଭାବର ଅଭାବରେ ଥିବା ପେତର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଧରି, "ତାଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ରହୁ; ଏହା କେବେ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ନ ଆସୁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଫେରି ପେତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋର ପଛକୁ ହଟ, ଶୟତାନ: ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ବିଘ୍ନସ୍ୱରୂପ; କାରଣ ତୁମର ମନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଛି।"

ପିତରଙ୍କ ଭାବାବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ, ଯେତେବେଳେ ସାମୁଏଲ ସ୍ନୋ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ୱାଟରଟାଉନ ତମ୍ବୁରେ ଘଟୁଥିବା ଭାବାବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାସନା ସହ ସମନ୍ୱିତ ଥିଲା। ସେହି ସ୍ତରରେ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ। ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଏକ ଏପରି ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି, ଯାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଏବଂ ସେହି ତେଲଟି ସନ୍ଦେଶ ଓ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟେ; ଓ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପାଖରେ ସେହି ତେଲ ନାହିଁ। କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ—"ଯେ ସେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ, ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ହତ ହେବ, ଓ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବ।"

ସେହି ଘଟଣାମାନେ କ୍ରୁଶରେ ପ୍ରକୃତରେ ପୂରଣ ହେବାବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିରାଶା—ଏହି ଇତିହାସକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ର ନିରାଶାକୁ, ଏବଂ ଫାରାଓଙ୍କ ସେନା ପଛରୁ ଧାଉଥିବା ସମୟରେ ଓ ସମ୍ମୁଖରେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ଥିବାବେଳେ ଲାଲ ସାଗର ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସମୟରେ ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ସେହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନକୁ ସନାକ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଏଗାରର

ତେରୋରୁ ପନ୍ଦ ର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ପ୍ର କାଶନ ସେହି ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ପ୍ର ଦାନ କରେ। ଏପରି କରିବା ସହିତ, ସେମାନେ “ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବ ନ୍ଧ ି ତ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ାଣୀର ଅଂଶକୁ” ମଧ୍ୟ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> “ପ୍ରତୀକ ଓ ପ୍ରତିପ୍ରତୀକମାନଙ୍କର ସାବଧାନ ଅଧ୍ୟୟନ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ନେଇଗଲା ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ହେବା ସେହି ବାର୍ଷିକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଚକ୍ରର ସଠିକ୍ ସେହି ଦିନରେ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଦିନ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଶାବକ ବଧ କରାଯାଉଥିଲା। ତେବେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୋଧନ—ଯାହା ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ପଡ଼େ—ସେହିପରି ପ୍ରତୀକରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଷର ସଠିକ୍ ସେହି ଦିନରେ ଘଟିବ ନାହିଁ କି? (ଦେଖନ୍ତୁ The Great Controversy, 399)। ସମୟର ସତ୍ୟ ମୋଶୀୟ ଗଣନାନୁସାରେ, ଏହା ହେବ ଅକ୍ଟୋବର 22। 1844 ମସିହାର ଆରମ୍ଭିକ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ, ନ୍ୟୁ ହ୍ୟାମ୍ପସାୟରର ଏକ୍ସେଟରରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଶିବିର-ସଭାରେ, ଏହି ମତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ଏବଂ 2300 ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଁ ଏହାକୁ ତାରିଖ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା। ମାଥିଉ 25:1–13ରେ ଥିବା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିଗ୍ରହଣ କଲା—ବରଙ୍କ ବିଳମ୍ବ, ବିବାହକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା ଓ ତନ୍ଦ୍ରା, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି, ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବା, ଇତ୍ୟାଦି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅକ୍ଟୋବର 22ରେ ଆସୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ତାହା ‘ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି’ ଭାବେ ପରିଚିତ ହେଲା। ‘“ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି,”’ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଲେଖିଥିଲେ, ‘ହଜାର ହଜାର ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହେଲା।’ ସେ ଆହୁରି ଯୋଗ କଲେ:”
>
> “‘ଜ୍ୱାର-ତରଙ୍ଗ ପରି [ସପ୍ତମ-ମାସର] ଆନ୍ଦୋଳନ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଉପରେ ବହିଗଲା। ସହରରୁ ସହରକୁ, ଗ୍ରାମରୁ ଗ୍ରାମକୁ, ଏବଂ ଦୂରସ୍ଥ ଗ୍ରାମୀଣ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କୁ ଏହା ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷାରତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜାଗୃତ ହୋଇଉଠିଲେ।—The Great Controversy, 400।’”
>
> “ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଯେପରି ଦ୍ରୁତଗତିରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା, ତାହା L. E. Froom ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧୃତ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି:
>
> “‘Bates ଏହି ଅଭିଲେଖ ଛାଡ଼ିଗଲେ ଯେ Exeter ବାର୍ତ୍ତାଟି ‘ମନେ ହେଉଥିଲା ବାତାସର ପକ୍ଷରେ ଉଡ଼ିଗଲା।’ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ ରେଳପଥ ଓ ଜଳପଥରେ, ଷ୍ଟେଜକୋଚ୍ ଓ ଘୋଡ଼ାରୋହଣରେ, ପୁସ୍ତକ ଓ ପତ୍ରିକାର ଗୁଚ୍ଛା ନେଇ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାଇ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ‘ଶରତର ପତ୍ରପାତ ପରି ପ୍ରଚୁର ଭାବରେ’ ବଣ୍ଟନ କରୁଥିଲେ।’ White କହିଥିଲେ, ‘ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ସେହି ବିସ୍ତୃତ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶକୁ ଉଡ଼ିଯାଇ, ସତର୍କବାଣୀ ଧ୍ୱନିତ କରିବା ଏବଂ ନିଦ୍ରାସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା।’ ଏବଂ Wellcome ଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନଟି ବନ୍ଧରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଛୁଟିଯାଇଥିବା ଜଳଧାରା ପରି ଉଦ୍ଗାରିତ ହେଲା। ପାକିଯାଇଥିବା ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର କଟା ନହୋଇ ଠିଆ ରହିଗଲା, ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣବିକଶିତ ଆଳୁମାନେ ମାଟିତଳେ ଖୋଦା ନହୋଇ ପଡ଼ିରହିଲେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ସନ୍ନିକଟ ଥିଲା। ଏବେ ଏପରି ପୃଥିବୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାମକାଜ ପାଇଁ ସମୟ ରହିନଥିଲା।—The Prophetic Faith of Our Fathers, Vol. IV, p. 816.”
>
> “ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଏବଂ ସହଭାଗୀ ଭାବେ, ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହେଉଥିବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ୱଭାବକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ:”
>
> “‘ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଓ ଅସ୍ଥିରତା ଦୂର ହୋଇଯାଇଥିବାକୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଆଶା ଓ ସାହସ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପ୍ରାଣବନ୍ତ କରିଦେଲା। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେହି ସମସ୍ତ ଚରମତାରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟୀୟ ଉତ୍ତେଜନା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରକ ପ୍ରଭାବ ନଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସଦା ପ୍ରକାଶ ପାଏ.... ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରୁଥିଲା। ଏଠାରେ ଉତ୍ସାହୋତ୍ଫୁଲ୍ଲ ଆନନ୍ଦ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହାଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା ହୃଦୟର ଗଭୀର ଅନୁସନ୍ଧାନ, ପାପସ୍ୱୀକାର, ଏବଂ ଜଗତର ପରିତ୍ୟାଗ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି—ଏହାହିଁ ବେଦନାକ୍ଲିଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାର ଥିଲା....```

"'ପ୍ରେ ରିତମାନଙ୍କ ର ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଘଟିଥିବା ସମସ୍ତ ମହାନ ଧାର୍ମିକ ଆନ୍ଦୋ ଳନମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ, 1844 ମସିହାର ଶରତ୍ କାଳୀନ ଆନ୍ଦୋ ଳନ ପରି ମାନବୀୟ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ତା ଓ ଶୟତାନଙ୍କ ର କୁଟଚାଳରୁ ଏତେ ମୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆନ୍ଦୋ ଳନ ହୋଇନଥିଲା। ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମଧ , ବହୁ ବର୍ଷ [୧୮୪୪] ବିତିଯାଇଥିବା ପରେ, ସେହି ଆନ୍ଦୋ ଳନରେ ଅଂଶଗ୍ର ହଣ କରିଥିବା ଏବଂ ସତ୍ୟ ର ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଅଟଳ ରହିଥିବା ସମସ୍ତେ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେହି ଧନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ର ପବିତ୍ର ପ୍ର ଭାବକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଯେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ରୁ ଥିଲା, ତାହାର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି।—Ibid., 400, 401.'"

"ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଭାବରେ ବ୍ୟାପ୍ତି ପାଉଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମାଣସମୂହ ଥିଲା, ଯାହା ହଜାରହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ସହଭାଗିତାରେ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଚର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶ ଜଣ ସେବକ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାରରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, [ଦେଖନ୍ତୁ C. M. Maxwell, Tell it to the world, pp. 19, 20.] ତଥାପି ସାର୍ବିକ ଭାବରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ଅବହେଳା କଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶୀଘ୍ର ଆଗମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରସାରିତ ହେବାକୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାୟକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଚର୍ଚ୍ଚର ଉପାସନାସଭାରେ କେହି ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶୀଘ୍ର ଆଗମନର ଆଶାର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ସାହସ କରୁନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସେହି ଘଟଣାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା।"

"ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହା କିପରି ଥିଲା ବୋଲି କହିଥିଲେ:

"'ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣ ମୋତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗୁରୁତ୍ୱର ଭାବେ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା। ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି ଯେ ଆମେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଅସାବଧାନ ଓ ଅନାଗ୍ରହୀ, ସେମାନେ ସର୍ବାଧିକ ବିପଦରେ ଅଛନ୍ତି। ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନିର୍ମଳ ଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି....】

"'ହୃଦୟର ଯତ୍ନଶୀଳ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ନମ୍ର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ସହ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ ଆଶାକାଳର ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଭାତରେ ଆମେ ଏହାକୁ ଆମର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ ଯେ, ଆମ ଜୀବନଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିକ୍ଅଛି ବୋଲି ତାହାର ପ୍ରମାଣ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା। ଆମେ ବୁଝିଥିଲୁ ଯେ, ଯଦି ଆମେ ପବିତ୍ରତାରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉନଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବନତି ପଥେ ପଛକୁ ଫେରିଯାଉଥାନ୍ତୁ। ପରସ୍ପରଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଗଲା; ଆମେ ପରସ୍ପରଙ୍କ ସହିତ ଓ ପରସ୍ପରଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ।

"'ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସଙ୍ଗତି କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିବେଦନମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଫଳବନ ଓ ଉପବନମାନଙ୍କରେ ସମାଗତ ହୁଏଥିଲୁ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତିର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧରେ ରହିଲେ ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ନିଧିକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ। ପରିତ୍ରାଣର ଆନନ୍ଦ ଆମ ପାଇଁ ଆମର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟଠାରୁ ମଧ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଯଦି ମେଘ ଆମର ମନକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରୁଥାନ୍ତା, ତେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ଗ୍ରହୀତ ହୋଇଛୁ ବୋଲି ଜ୍ଞାନରେ ସେହି ମେଘ ଦୂର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଶୁଇବାକୁ ସାହସ କରୁନଥିଲୁ।—Life Sketches of James White and Ellen G. White (1880), 188, 189।" Arthur White, The Ellen White Biography, volume 1, 51, 52.